

ΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΦΕΜΙΝΙΣΤΙΚΩΝ – ΓΥΝΑΙΚΕΙΩΝ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΝ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ ΣΤΟ ΙΡΑΚ



Πρωτοφανής για τα δεδομένα των τελευταίων δεκαετιών υπήρξε η κινητοποίηση των πολιτών κατά του πολέμου. Στα πολλά συλλαλητήρια που έγιναν πριν και κατά τη διάρκεια του πολέμου συμμετείχαν χιλιάδες γυναίκες. Οι γυναίκες και η νεολαία – ιδίως η μαθητώρα – χαρακτήρισαν τις κινητοποιήσεις, ιδιαίτερα της 15^{ης} Φεβρουαρίου και της 21^{ης} Μαρτίου. Στις δύο αυτές πολύ μεγάλες συγκεντρώσεις και πορείες στην Αμερικάνικη Πρεσβεία πολλές γυναίκες κατέβηκαν στο δρόμο με τα παιδιά τους, προσδίδοντας έτσι στην εκδήλωση ένα χαρακτηρισμό γιορτής της ειρήνης και καταδίκης του πολέμου.

Στη διαδήλωση της 15^{ης} Φεβρουαρίου ο Σύνδεσμος για τα Δικαιώματα της Γυναίκας συμμετείχε με πανό, όπως και άλλες φεμινιστικές - γυναικείες οργανώσεις.

Στις 6 Μαρτίου, με πρωτοβουλία των συνδικάτων, ιδιαίτερα ΓΣΕΕ και ΑΔΕΔΥ, οργανώθηκε πικετοφορία γυναικών για την 8^η Μαρτίου απέναντι από την Αμερικάνικη Πρεσβεία. Ο Σύνδεσμος συμμετείχε επίσης, όπως και άλλες οργανώσεις.

Στις 22 Μαρτίου η Πρωτοβουλία για την Παγκόσμια Πορεία Γυναικών οργάνωσε αντιπολεμική εκδήλωση στην Πλατεία Καπνικαρέας με τη συμμετοχή της θεατρικής ομάδας των μπουφώνων (Η φωτογραφία στην προηγούμενη σελίδα είναι από την πορεία της Πρωτοβουλίας, από Σύνταγμα μέσω Ερμού και με κατάληξη στην Καπνικαρέα. Το σύνθημα στο πανό σημαίνει ότι ο πόλεμος δεν μπορεί να αποτελεί μέσο πολιτικής και πρέπει να καταργηθεί). Ο Σύνδεσμος επίσης ήταν εκεί. Δεκάδες ήταν τα υπομνήματα που υπέγραψαν οι φεμινιστικές - γυναικείες οργανώσεις κατά του πολέμου (και ο Σύνδεσμος μεταξύ αυτών) και έστειλαν στους αρμόδιους φορείς, και ιδίως στον ΟΗΕ, είτε μεμονωμένα, είτε συντονιζόμενες μεταξύ τους, είτε ακόμη συντονιζόμενες με ευρωπαϊκά και διεθνή δίκτυα.

Κοινός τόπος όλων αυτών των ψηφισμάτων ήταν ότι ο πόλεμος δεν μπορεί να αποτελεί μέσο επίλυσης των διαφορών και ότι η ιρακινή κρίση πρέπει να επιλυθεί με ειρηνικά διπλωματικά μέσα. Η επίκληση του διεθνούς δικαίου που δεν επιτρέπει τον «προληπτικό» πόλεμο και η έκκληση προς τον ΟΗΕ να μην επιτρέψει την αιματοχυσία για το πετρέλαιο, διαπερνούσαν σταθερά τα κείμενα των ψηφισμάτων. Βλέπετε, οι πολίτες του κόσμου, άνδρες και γυναίκες, είχαν καταλάβει πολύ καλά και έγκαιρα την ακριβή και αληθινή στόχευση αυτού του τυχοδιωκτικού πολέμου, που δεν είχε, βέβαια, σκοπό να επιφέρει τη δημοκρατία. Σκοπό είχε τον έλεγχο των πηγών και των δρόμων του πετρελαίου, τον πολιτικό έλεγχο των χωρών της περιοχής και την περαιτέρω ενίσχυση των σχεδίων των ΗΠΑ για παγκόσμια ηγεμονία.

Τίποτα περισσότερο, τίποτε λιγότερο!

Σούλα Παναρέτου